

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1514010480
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tibor Kubík
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1514010480.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Tibora Kubíka a sudcov JUDr. Richarda Molnára a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci proti obžalovanému J. Y., stíhaného pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5T/81/2014 zo dňa 11.08.2016, na verejnom zasadnutí konanom dňa 02.03.2017 takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 321 ods.1 písm. d/ Tr. por. z r u š u j e sa rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5T/81/2014 zo dňa 11.08.2016 v celom rozsahu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. s použitím § 285 písm. c/ Tr. por. sa

obžalovaný J. Y., nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom U., N. Č.. XX, na slobode,

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátorky Krajskej prokuratúry Bratislava sp. zn. 2Kv 28/2013 zo dňa 31.07.2014, pre skutok právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby, najmenej však od roku 2012 až do 11.06.2013 J. Y. na viacerých miestach Slovenskej republiky, najmä však v U. na X., ako aj na X. I. Č.. XX v areáli bývalej J. organizoval a zabezpečoval predaj omamných a psychotropných látok, konkrétne metamfetamínu, pričom za týmto účelom tento prechovával vždy v množstve minimálne 100 gramov a následne ho buď sám obvinený J. Y. alebo prostredníctvom doposiaľ presne nezistených osôb odovzdával konečným odberateľom a to tým spôsobom, že metamfetamín odovzdával konečným odberateľom osobne alebo formou tzv. mŕtvych schránok, pričom pri vykonaní prehliadky iných priestorov dňa 11.06.2013 v U. na X.Z. I. Č.. XX v areáli bývalej J. v G. Y., ktorého majiteľom je obvinený, boli zaistené psychotropné látky, konkrétne metamfetamín v hmotnosti 98,554g, čo zodpovedá minimálne 1725 obvykle jednorazovým dávkam drogy v celkovej hodnote najmenej XX.XXX euro, pri približnej cene XX euro až XX euro za jeden gram metamfetamínu predpokladaná hodnota v hmotnosti 98,554g drogy predstavuje X.XXX,- euro až X.XXX,- euro, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5T/ 81/2014 zo dňa 11.08.2016 bol obžalovaný J. Y. podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátorky Krajskej prokuratúry Bratislava sp. zn. 2Kv 28/2013 zo dňa 31.07.2014, pre skutok právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby, najmenej však od roku 2012 až do 11.06.2013 J. Y. na viacerých miestach Slovenskej republiky, najmä však v U. na X., ako aj na X. I. Č.. XX v areáli bývalej J. organizoval a zabezpečoval predaj omamných a psychotropných látok, konkrétne metamfetamínu, pričom za týmto účelom tento prechovával vždy v množstve minimálne 100 gramov a následne ho buď sám obvinený J. Y. alebo prostredníctvom doposiaľ presne nezistených osôb odovzdával konečným odberateľom a to tým spôsobom, že metamfetamín odovzdával konečným odberateľom osobne alebo formou tzv. mŕtvych schránok, pričom pri vykonaní prehliadky iných priestorov dňa 11.06.2013 v U. na X. I. Č.. XX v areáli bývalej J. v G. Y., ktorého majiteľom je obvinený, boli zaistené psychotropné látky, konkrétne metamfetamín v hmotnosti 98,554g, čo zodpovedá minimálne 1725 obvykle jednorazovým dávkam drogy v celkovej hodnote najmenej XX.XXX,- euro, pri približnej cene XX,- euro až XX,- euro za jeden gram metamfetamínu predpokladaná hodnota v hmotnosti 98,554g drogy predstavuje X.XXX,- euro až X.XXX,- euro, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie prokurátorka Krajskej prokuratúry Bratislava v neprospech obžalovaného, ktoré odôvodnila osobitným písomným podaním tak, že na rozdiel od súdu prvého stupňa je názoru, že skutkový stav bol dokazovaním na hlavnom pojednávaní preukázaný. V tomto smere poukázala na svedecké výpovede Z. N.Č. a R. R.. Svedkyňa N. spolupracovala s políciou ako informátor a nie ako agent, pričom vypovedala, že k obžalovanému chodievala kvôli drogám. V deň, keď bola razia bola u obžalovaného kupovať 100g pervitínu s tým, že u obžalovaného zopárkrát drogy kupovala. Svedok R. R. vypovedal, že osobne obžalovaného nepozná, nikdy ho nevidel, pozná ho len podľa mena J.. Na prelome rokov 2012 a 2013 viezol N. do bývalej J., pričom popísal spôsob ako prevzal sáčok, ktorý doniesol do auta. Myslí si, že tam bol pervitín. Prokurátorka ďalej poukázala na svedeckú výpoveď J. Č., ktorý vo svojej výpovedi v prípravnom konaní usvedčoval obžalovaného z predaja drog. Na hlavnom pojednávaní následne zmenil výpoveď a uviedol, že obžalovaného nepozná s tým, že N. je jeho sesternica. Svedok uviedol, že celá jeho výpoveď bola vymyslená. Podľa názoru prokurátorky bola výpoveď predmetného svedka na hlavnom pojednávaní nepravdivá, pričom súd sa s touto výpoveďou nevysporiadal. Vzhľadom k uvedenému je názoru, že bolo preukázané, že sa obžalovaný dopustil konania uvedeného v obžalobe. Navrhla preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský súd v Bratislave vykonal vo veci verejné zasadnutie, na ktorom prokurátor Krajskej prokuratúry v Bratislave navrhol zrušiť napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátiť opätovne okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Obhajca obžalovaného uviedol, že sa stotožňuje s výrokom súdu prvého stupňa. Navrhol, aby bolo odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuté.

Obžalovaný J. Y. uviedol, že sa pridrieva záverečného návrhu svojho obhajcu.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že podané odvolanie prokuratúry je len čiastočne dôvodné.

Podľa § 321 ods.1 písm. d/ Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok, ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. veta prvá odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený, alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Odvolací súd je názoru, že v konaní pred okresným súdom ako súdom prvého stupňa nedošlo k žiadnym takým chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pričom na hlavnom pojednávaní boli vykonané všetky dostupné a potrebné dôkazy nevyhnutné pre spravodlivé rozhodnutie súdu, pričom odvolací súd je názoru, že súd prvého stupňa vykonané dôkazy správne a logicky vyhodnotil a to spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniu § 2 ods. 12 Tr. por.

Ak prokurátor vytyka súdu prvého stupňa chybné hodnotenie dôkazov, tak odvolací súd pripomína, že ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne, t. j. ak dôkazy hodnotil podľa vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo ako aj vo vzájomnej súvislosti a dospel k logickým záverom, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok len preto, že napríklad sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takomto prípade totiž nie je možné vytknúť napadnutému rozsudku žiadnu vadu (judikatúra R 53/1992).

V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že výrok o vine zo spáchania trestného činu nie je možné založiť len na indíciách, domnienkach, či len na, do určitej miery, pravdepodobných skutkových záveroch alebo len na skutočnosti, že nemožno vylúčiť, že skutok spáchal obžalovaný. Výrok o vine musí byť založený na skutkovom stave, o ktorom nie sú dôvodné (rozumné) pochybnosti a ktorý nepochybne vyplýva z vykonaných dôkazov.

Odvolací súd sa stotožňuje so súdom prvého stupňa v tom, že z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní nemožno urobiť, bez rozumných pochybností, záver o vine obžalovaného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Aj podľa názoru odvolacieho súdu bolo nevyhnutným aplikovať v posudzovanej trestnej veci zásadu in dubio pro reo. Súd prvého stupňa však pochybil, keď obžalovaného oslobodil spod obžaloby postupom podľa § 285 písm. a/ Tr. por., nakoľko záveru o pochybnosti, či žalovaný skutok spáchal obžalovaný zodpovedá dôvod oslobodenia spod obžaloby podľa § 285 písm. c/ Tr. por.

V tejto súvislosti je nutné zdôrazniť, že z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní nepochybne vyplýva, že pri vykonávaní prehliadky iných priestorov dňa 11.06.2013 v U. na X. I. Č.. XX v areáli bývalej J. v G. Y. boli zaistené psychotropné látky a to metamfetamín v hmotnosti 98,554g, čo zodpovedá minimálne 1.725 obvykle jednorazovým dávkam drogy v celkovej hodnote najmenej XX.XXX,- euro. Tieto skutkové okolnosti pritom nepochybne napĺňajú znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu. Napokon, okolnosť, že v G., ktorého majiteľom je obžalovaný boli nájdené psychotropné látky v uvedenom množstve ani nebola medzi stranami sporná. Z uvedeného vyplýva, že sa nepochybne stal skutok, ktorý je uvedený v obžalobe a to vo vyššie uvedenej časti. Pokiaľ bolo nepochybne preukázané, že skutok uvedený v obžalobe sa stal aspoň z časti a že napĺňa znaky konkrétneho trestného činu, potom nie je možné urobiť záver, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný a obžalovaného oslobodiť podľa § 285 písm. a/ Tr. por. V tomto smere sa preto krajský súd stotožnil s odvolacími argumentami prokurátorky a sám rozhodol tak, že po zrušení napadnutého rozsudku obžalovaného oslobodil podľa § 285 písm. c/ Tr. por.

Tento záver však nemení nič na tom, že z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní nie je možné bez rozumných (dôvodných) pochybností urobiť záver o vine obžalovaného zo spáchania žalovaného trestného činu.

Krajský súd pripomína, že obžalovaný spáchanie trestného činu uvedeného v obžalobe poprel. Uviedol, že drogy sa našli v šatni zamestnancov, kde aj spávajú. On tam chodí málokedy.

Výpoveď obžalovaného potvrdzuje miesto nálezu psychotropných látok v G., ktoré je prístupné nielen zamestnancom autoservisu, ale v podstate aj klientom G.. Pokiaľ ide o zamestnancov G. (napríklad

svedkovia T. D., S. Y., G. A., J. N., H. W.), tak tí vypovedali, že nič o predaji drog nevedia, u obžalovaného drogy nevideli, nevideli obžalovaného obchodovať s drogami a nevideli obžalovaného ani drogy užívať. Rovnako tak vypovedali, že do šatne mali zamestnanci prístup ako aj obžalovaný s tým, že dvere sa nezamykali. Nevedia odkiaľ sa drogy v G. zobrali.

Žiadne poznatky o možnej drogovej trestnej činnosti obžalovaného nevyplývajú ani z výsluchov ďalších svedkov, ktorí boli s obžalovaným napríklad v telefonickom kontakte, pričom prítomnosť omamných, či psychotropných látok nebola znaleckým skúmaním zistená ani z troch motorových vozidiel patriacich obžalovanému. Znaleckým skúmaním bolo taktiež zistené, že na sáčku, v ktorom sa nachádzali zaistené drogy, sa nachádza nešpecifický biologický materiál, ktorý pochádza najmenej od troch osôb, avšak DNA profil nie je vhodný pre individuálnu identifikáciu.

Tak, ako to vyplýva aj z podaného odvolania, prokurátorka považovala vinu obžalovaného za preukázanú len zo svedeckých výpovedí Z. N., R. R. G. J. Č..

K uvedeným svedeckým výpovediam odvolací súd uvádza, že svedok R. R. vypovedal, že obžalovaného nepozná, nikdy ho nevidel, pozná ho len pod menom J.. Z jeho výpovede vyplýva, že osobu pod menom J. pozná v podstate len z rozprávania svedkyne Z. N., ktorú ako taxikár dva alebo trikrát viezol na miesto, kde si prevzala sáčok, zrejme s drogami. Výpoveď tohto svedka teda nemožno považovať za usvedčujúcu, pretože nikdy obžalovaného nevidel a teda ho nikdy nevidel ani manipulovať s drogami, respektíve ho nevidel drogy predávať, či prechovávať. Takmer všetko, čo vypovedal boli svedkove domnienky („myslí si, že v sáčku bol pervitín“ a podobne).

Pokiaľ ide o svedka J. Č., tak ten pôvodne vystupoval ako spoluobvinený obžalovaného J. Y.. Bolo tu teda podozrenie, že tento svedok sa dopustil taktiež drogovej trestnej činnosti. Po vylúčení jeho trestnej veci na samostatné konanie vypovedal v prípravnom konaní ako svedok, pričom vypovedal, že obžalovaný predával pervitín. Videl ho predávať pervitín jedenkrát, potom o tom len počul. Na hlavnom pojednávaní predmetný svedok zmenil svoju výpoveď tak, že to čo vypovedal v prípravnom konaní si vymyslel. Polícia mu ponúkla vykúpenie zo stíhania ak bude usvedčovať obžalovaného. Svedkyňa N. je jeho sesternica a s policajtmí spolupracovala.

Podľa názoru odvolacieho súdu je neprijateľné založiť odsúdenie obžalovaného na takejto svedeckej výpovedi bývalého spoluobvineného, keď je celkom dobre možné, že svedok J. Č. vypovedal v prípravnom konaní ako svedok proti obžalovanému skutočne z dôvodu, aby si „pomohol“ pri svojom trestnom stíhaní. V tomto smere je nutné pripomenúť, že obžalovanému J. Y. bolo vznesené obvinenie práve na základe výpovede v tom čase obvineného J. Č.. Výpoveď tohto svedka (bývalého spoluobvineného) z prípravného konania, navyše z jeho strany aj zásadne zmenenú počas konania hlavného pojednávania, preto celkom určite nemožno považovať za výpoveď dôveryhodnú, či výpoveď nevzbudzujúcu žiadne dôvodné pochybnosti o jej pravdivosti.

Pokiaľ ide o výpoveď svedkyne Z. N., tak tá vypovedala na hlavnom pojednávaní, že bola nasadená políciou ako agent (v skutočnosti išlo o informátora polície a osobu, ktorá s políciou spolupracovala) s tým, že za obžalovaným chodievala kvôli drogám. V deň razie bola u neho v servise kúpiť 100g pervitínu. Bola dohodnutá s políciou a mala to nechať v pneumatike pred Y. a tí policajti mu to dali naspäť, lebo nič nenašli. Keď jej obžalovaný dal drogy, nechala ich v pneumatike a zavolała policajtov.

Odvolací súd konštatuje, že Z. N. má v posudzovanej trestnej veci procesné postavenie svedka, avšak čiastočne v predmetnej trestnej veci plnila fakticky aj úlohy agenta, či skôr spolupracujúceho svedka. Takýto postup je však v rozpore s ustanoveniami Trestného poriadku, pretože Trestný poriadok nepozná činnosť spolupracujúceho svedka.

V tomto smere odvolací súd poukazuje na aktuálnu judikatúru Najvyššieho súdu SR, ktorá v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku ešte nebola známa. Ide o uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 To/15/2015 zo dňa 25.10.2016 (publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 1/2017 ako rozhodnutie č. 2), podľa ktorého môže osoba vystupovať v trestnom konaní v pozícii svedka podľa § 127 Tr. por. len dotedy, pokiaľ neoznami skutočnosti nasvedčujúce tomu, že má byť spáchaný trestný čin a nezačne byť riadená a ovplyvňovaná orgánmi činnými v trestnom konaní, pretože od tohto momentu koná v podstate v rovnakom faktickom postavení ako agent v zmysle § 117 Tr. por. -

ako agent de facto, nie je však agentom de iure. Od tohto momentu má len formálne postavenie svedka, čo je však závažnejšie, na dôkaz získaný a predložený takýmto svedkom, či už v podobe výpovede alebo inej (predloženie vecného dôkazu, listín a podobne), nie je možné v ďalšom konaní prihliadať.

Najvyšší súd SR v citovanej judikatúre pripomína, že podľa § 127 ods. 1 Tr. por. je svedkom osoba, ktorá svojimi zmyslami vníma a zapamätala si a môže z toho reprodukovať, čo je jej známe o trestnom čine a o páchatelovi alebo o okolnostiach dôležitých pre trestné konanie. Podľa § 10 ods. 20 Tr. por. je agentom príslušník Policajného zboru alebo príslušník polície iného štátu, ktorý na základe príkazu prokurátora alebo súdu prispieva k odhaľovaniu, zisťovaniu a usvedčovaniu páchatelov zločinu, trestných činov uvedených v treťom diele ôsmej hlavy osobitnej časti Trestného zákona (ďalej len korupcia), trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa a trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti. Pri odhaľovaní, zisťovaní a usvedčovaní páchatelov korupcie alebo trestných činov terorizmu môže byť agentom aj iná osoba ako príslušník Policajného zboru ustanovená prokurátorom na návrh policajta alebo príslušníka Policajného zboru povereného ministrom vnútra SR.

Z uvedeného najvyšší súd vyvodzuje, že svedok sa nemôže nijako zúčastňovať na páchaní trestného činu v akejkoľvek forme, podobe, či štádiu. Procesné postavenie agenta je oproti procesnému postaveniu svedka osobitné a to napriek okolnosti, že agent môže byť v trestnom konaní vypočúvaný ako svedok.

Najvyšší súd SR uzatvára, že ak osoba nebola použitá ako agent na základe príkazu v zmysle § 117 Tr. por. (pričom okrem výnimky uvedenej v ustanovení § 10 ods. 20 Tr. por. môže byť agentom iba príslušník PZ) nemôže táto osoba a to ani v rámci spolupráce s políciou, predstierať pokračovanie v páchaní trestného činu na účel usvedčenia páchatel'a dotknutého trestného činu. Ak ku takému konaniu došlo, nie je možné výpoveď svedka vo vzťahu k takýmto okolnostiam použiť v trestnom konaní ako dôkaz a nie je možné použiť ani ďalšie dôkazy, ktoré sa obsahovo viažu na činnosť osoby vo faktickom, nie však právne (procesne) podloženom postavení agenta.

Citovaná judikatúra Najvyššieho súdu SR je primerane použiteľná aj v posudzovanom prípade, nakoľko Z. N. mala procesné postavenie svedka a aj napriek tomu zasiahla na žiadosť polície do časti priebehu skutkového deja spôsobom (inštruovanie zo strany polície, postup v súlade s pokynmi polície, nákup drog a zanechanie drog na mieste dohodnutom dopredu s políciou), ktorý Trestný poriadok pripúšťa len vtedy, ak by bola v postavení agenta. Svedkyňa IT. N. pritom v danej trestnej veci ani nemohla pôsobiť ako agent, pretože nie je príslušníkom PZ a nešlo ani o vyšetrovanie trestných činov korupcie, či terorizmu, pri ktorých môže byť agentom aj iná osoba ako príslušník PZ. Postup polície, ktorá využila svedkyňu Z. N. fakticky ako agenta (hoci agentom právne nebola a inštitút spolupracujúceho svedka Trestný poriadok nepozná) na páchanie trestnej činnosti bol teda v rozpore so zákonom a všetky dôkazy, ktoré boli s touto nezákonnou činnosťou polície obsahovo spojené sú v konaní pred súdom nepoužiteľné. Odvolací súd uzatvára, že ani výpoveď svedkyne Z. N. nie je vzhľadom k uvedenému spôsobilá založiť odsúdenie obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd konštatuje, že nie je možné nepochybné, t. j. bez rozumných pochybností, ustáliť, že metamfetamín, ktorý bol zaistený v G. patriacom obžalovanému patrilo, či prechovával práve obžalovaný a že to bol obžalovaný, ktorý predával, či organizoval predaj drog v čase uvedenom v obžalobe (odvolací súd opakuje, že práve tieto skutkové okolnosti boli podstatou trestnoprávne relevantného deja a práve o týchto skutkových okolnostiach existuje dôvodná pochybnosť). Práve z týchto dôvodov bolo na mieste uplatnenie zásady in dubio pro reo a oslobodenie obžalovaného spod obžaloby postupom podľa § 285 písm. c/ Tr. por. V tomto smere odvolací súd poukazuje aj na judikatúru, ktorá konštatuje, že zásada zisťovania skutkového stavu veci, o ktorej nie sú dôvodné pochybnosti vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine o jednoznačne zistené fakty a nie len o pravdepodobnosť. Tam, kde nie je možné bezpečne určiť, ktorá z variant skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, musí súd voľiť tú, ktorá je pre obvineného najpriaznivejšia (R 46/1963), pričom ani vysoký stupeň podozrenia sám osebe nemôže vytvoriť zákonný podklad pre odsudzujúci výrok.

Odvolací súd uzatvára, že v konaní pred súdom prvého stupňa nebol produkovaný taký súhrn dôkazov, ktorý by jednoznačne a nepochybné usvedčoval obžalovaného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Odvolací súd pritom nekonštatuje, že obžalovaný sa nedopustil skutku uvedeného v obžalobe (teda, že sa nepodieľal na predaji, či prechovávaní drog), ale konštatuje, že nebolo bez rozumných

pochybností preukázané, že sa skutku uvedeného v obžalobe dopustil (teda, že drogy predával, či prechovával). Nedokázaná vina tu má však rovnaké dôsledky ako dokázaná nevina a tým je, za použitia zásady in dubio pro reo, oslobodenie obžalovaného spod obžaloby.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Krajský súd v Bratislave rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.